

- 2) W ramach zarzutu drugiego Scuola Elementare Maria Montessori podnosi naruszenie i błędne zastosowanie art. 107 ust. 1 TFUE, ponieważ Sąd stwierdził, że zwolnienie z IMU, który od 2012 r. zastąpił system ICI, nie wchodzi w zakres pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE.

- ⁽¹⁾ Decyzja Komisji 2013/284/UE z dnia 19 grudnia 2012 r. w sprawie pomocy państwa nr SA.20829 [C 26/2010, ex NN 43/2010 (ex CP 71/2006)] Program dotyczący zwolnienia z podatku komunalnego od nieruchomości stosowanego do nieruchomości użytkowanych przez podmioty niekomercyjne do określonych celów wdrożonej przez Włochy (Dz.U. 2013, L 166, s. 24).
- ⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 traktatu WE (Dz.U. L 83, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 25 listopada 2016 r. w sprawie T-220/13, Scuola Elementare Maria Montessori/Komisja, wniesione w dniu 25 listopada 2016 r. przez Komisję Europejską

(Sprawa C-623/16 P)

(2017/C 038/22)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Stancanelli, D. Grespan, F. Tomat, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Scuola Elementare Maria Montessori Srl, Republika Włoska

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie, w jakim uznaje skargę wniesioną w pierwszej instancji za dopuszczalną zgodnie z art. 263 akapit czwarty ostatnia część zdania TFUE;
- uznanie skargi wniesionej w pierwszej instancji za niedopuszczalną zgodnie z art. 263 akapit czwarty części zdania druga i ostatnia TFUE i w konsekwencji odrzucenie jej w całości;
- obciążenie Scuola Elementare Montessori kosztami poniesionymi przez Komisję zarówno w postępowaniu przed Sądem jak i postępowaniu w niniejszej sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

W jedynym zarzucie złożonym z trzech części Komisja podnosi błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie art. 263 akapit czwarty ostatnia część zadania TFUE, ponieważ na podstawie tego przepisu Sąd uznał za dopuszczalną skargę wniesioną przez skarżącą w pierwszej instancji. W szczególności Sąd naruszył prawo, stwierdzając, że zaskarżony akt stanowi akt regulacyjny, który dotyczy skarżącej w pierwszej instancji bezpośrednio i nie wymaga środków wykonawczych w stosunku do tej skarżącej.

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 15 września 2016 r. w sprawie T-219/13, Ferracci/Komisja, wniesione w dniu 25 listopada 2016 r. przez Komisję Europejską

(Sprawa C-624/16 P)

(2017/C 038/23)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Stancanelli, D. Grespan, F. Tomat, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Pietro Ferracci, Republika Włoska

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie, w jakim uznaje skargę wniesioną w pierwszej instancji za dopuszczalną zgodnie z art. 263 akapit czwarty ostatnia część zdania TFUE;
- uznanie skargi wniesionej w pierwszej instancji za niedopuszczalną zgodnie z art. 263 akapit czwarty części zdania druga i ostatnia TFUE i w konsekwencji odrzucenie jej w całości;
- obciążenie P. Ferracciego kosztami poniesionymi przez Komisję zarówno w postępowaniu przed Sądem jak i postępowaniu w niniejszej sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

W jedynym zarzucie złożonym z trzech części Komisja podnosi błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie art. 263 akapit czwarty ostatnia część zadania TFUE, ponieważ na podstawie tego przepisu Sąd uznał za dopuszczalną skargę wniesioną przez skarżącego w pierwszej instancji. W szczególności Sąd naruszył prawo, stwierdzając, że zaskarżony akt stanowi akt regulacyjny, który dotyczy skarżącego w pierwszej instancji bezpośrednio i nie wymaga środków wykonawczych w stosunku do tego skarżącego.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil du Contentieux des Etrangers (Belgia) w dniu 12 grudnia 2016 r. – X, X/Państwo belgijskie

(Sprawa C-638/16 PPU)

(2017/C 038/24)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil du Contentieux des Etrangers

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: X, X.

Strona pozwana: Państwo belgijskie

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy „zobowiązania międzynarodowe”, o których mowa w art. 25 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks wizowy⁽¹⁾, dotyczą wszystkich praw gwarantowanych przez Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności praw zagwarantowanych przez art. 4 i 18, a także obejmują zobowiązania, które ciążą na państwach członkowskich na podstawie Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności oraz art. 33 Konwencji genewskiej dotyczącej statusu uchodźców?
- 2) A. Mając na uwadze odpowiedź udzieloną na pytanie pierwsze, czy art. 25 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks wizowy należy interpretować w ten sposób, iż z zastrzeżeniem swobodnego uznania w zakresie okoliczności sprawy, państwo członkowskie rozpatrujące wniosek o wydanie wizy o ograniczonej ważności terytorialnej, jest zobowiązane do wydania wnioskowanej wizy, jeżeli istnieje ryzyko naruszenia art. 4 lub art. 18 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej albo innego ciążącego na nim zobowiązania międzynarodowego?

B. Czy istnienie powiązań między wnioskodawcą a państwem członkowskim rozpatrującym wniosek o wydanie wizy (na przykład, więzi rodzinnych, rodziny gotowej do jego przyjęcia, poręczycieli, sponsorów, itp.), ma znaczenie dla udzielenia odpowiedzi na to pytanie?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Wizowy (kodeks wizowy) (Dz.U. L 243, s. 1).